

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ELTEK” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4 368 064

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki znak towarowy i międzynarodowa rejestracja „ELTEC” wskazująca kraje Beneluxu, Hiszpanię, Francję, Włochy, Austrię i Portugalię dla towarów i usług z klas 9, 37, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do pewnych towarów z klasy 9

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2013 r. — Scheepsbouw Nederland przeciwko Komisji

(Sprawa T-140/13)

(2013/C 147/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scheepsbouw Nederland (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Struckmann, adwokat, i G. Forwood, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie S.A. 34736 (Wcześniejsza amortyzacja określonych aktywów nabytych w drodze leasingu finansowego), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 13 grudnia 2012 r. (Dz.U. C 384, s. 2); oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi, że Komisja naruszyła art. 108 ust. 3 TFUE, a także art. 4 ust. 2 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

W tym względzie strona skarżąca utrzymuje, że zważywszy na okoliczności sprawy, jak również na niewystarczający i niekompletny charakter merytorycznej analizy przeprowadzonej przez Komisję w procedurze wstępnego badania, istnieją wystarczające dowody na to, że wystąpiły poważne trudności w ocenie zgłoszonego środka. Komisja nie mogła zatem zasadnie uznać, po przeprowadzeniu wstępnego badania, że badany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Komisja nie miała innego wyboru niż wszcząć formalną procedurę dochodzenia na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2013 r. — Ziegler Relocation przeciwko Komisji

(Sprawa T-150/13)

(2013/C 147/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ziegler Relocation SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J.F. Bellis, M. Favart i A. Bailleux, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej skargi ze sprawą T-539/12;
- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- uznanie, że doszło do powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej względem strony skarżącej;
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty stronie skarżącej kwoty 112 872,50 EUR w stosunku rocznym od dnia 11 marca 2008 r., wraz z odsetkami do dnia całkowitej spłaty;
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Szkoda, której naprawienia domaga się strona skarżąca od Unii Europejskiej ma postać utraconych korzyści i powstała, jak twierdzi strona skarżąca, po wydaniu decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 — *Międzynarodowe usługi przeprowadzkowe*, ze względu na fakt, że nie ustała praktyka urzędników Unii Europejskiej polegająca na żądaniu przedstawienia ofert osłonowych przy przeprowadzkach, których koszty podlegają zwrotowi na podstawie statutu urzędników Unii Europejskiej. Odmowa przychylnego ustosunkowywania